

противната страна и Бонопартъ заповѣда да арестуватъ всичкитѣ английски поданници, които пжтуваха по Франция. За да се снабди съ пари, той продаде Луизиана на Съединенитѣ-Държави. Англия набра 400,000 доброволци, свика още 40,000 моряци за да докара ефективна на флотата си до 120,000 и натъкми флотата си, която състоеше отъ 100 кораба за бой и повече отъ сто фрегата.

Таквизъ приготовления не бѣха лишни прѣдъ видъ заплашванията на Бонопарта. Той бѣше съсредоточилъ въ Булонь грамадна флотилия отъ плоскодѣлни кораби и канонерски шлепове, които можаше да прѣхвърли на английския брѣгъ изведнажъ сто и петдесетъ хилядна армия и даже почнаха открито да припомнятъ за подвизитѣ на Вилхелма Завоевателя, както въ други случаи говоряха за Цезаря и за Карла Велики. Но можаше да се припомни и за друго историческо лице, напримѣръ Филипъ II и недовата *непобѣдима Армада*, унищожена въ нѣколко дена отъ бурята и отъ англичанитѣ.

Най добритѣ френски моряци не одобряваха това прѣдприятие; тѣ указваха на безразсѣдността му безъ да можаха да убѣдятъ въ това първия консулъ. Неговата упоритость бѣше побѣдена само отъ нѣколко несполучливи опити и отъ страхътъ да не би това прѣдприятие да дочака единъ смѣшенъ край.

Но тогава той удиви Европа съ плодовитостта на въображението си и съ бързината на рѣшенията си. Внезапно той се съвзе да осѣществи друга частъ отъ завоевателнитѣ си планове, които вѣроятно бѣха заблаговременно обмислени и прѣвърна несполучената отвѣдъ морка експедиция въ континентална война.

Прѣзъ време на лагернитѣ упражнения въ Булонь, консулското правителство отново откри заговоръ, подготвенъ отъ емигранти, които се бѣха тайно върнали въ Парижъ. Арестуването на Жоржа Кадудала, който